

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

คุณค่าของการพยากรณ์การกระจายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่มีต่อกำไรสุทธิในงวดถัดไป
กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปรภภัทร์ สายสวาท

26 ม.ค. 2558

347794

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบัญชี

คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ปรภัทร์ สายสวาท ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ศิลปชัย ปวีณพงษ์พัฒน์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์

..... ประธาน

(ดร.ศิลปชัย ปวีณพงษ์พัฒน์)

..... กรรมการ

(ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล)

..... กรรมการ

(ดร.พรปวีณ์ ชาญสุวรรณ)

คณะกรรมการจัดการและท่องเที่ยวอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชณี นนทศักดิ์)

วันที่ 8 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2557

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก คร.ศิลป์ชัย ปวีณพงษ์พัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ตลอดจนคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้องเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดี เสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณพ่อพิชาติ และคุณแม่ทิวา กุลประดิษฐ์ ผู้ชี้แนะให้เห็น ความสำคัญของการศึกษาและคอยห่วงใยเสมอมา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จใน ครั้งนี้ ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวและขอบคุณเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จในครั้งนี้

หากงานนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาหรือมีส่วนดีประการใด ขอยกความดีนี้ให้แก่บิดา มารดา และคณาจารย์ทุกท่านที่ถ่ายทอดวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และหากมี ข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว

ปรภักดิ์ สายสวาท

55920776: สาขาวิชา: การบัญชี-บขม. (การบัญชี)

คำสำคัญ: กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ/ กำไรสุทธิ/ การพยากรณ์/ บริษัทจดทะเบียน/ ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

ปรกัทร สายสวาท: คุณค่าของการพยากรณ์จากรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่มีต่อ
กำไรสุทธิในงวดถัดไป: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
(INCREMENTAL USEFULNESS OF OTHER COMPREHENSIVE INCOME TO PREDICT
ONE-YEAR AHEAD NET INCOME: A CASE STUDY OF LISTED COMPANIES IN THE
STOCK EXCHANGE OF THAILAND) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: ศิลป์ชัย ปวีณพงษ์พัฒน์,
บข.ค., 44 หน้า. ปี พ.ศ. 2557.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จช่วยเพิ่มความสามารถ
ในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไปหรือไม่ ซึ่งศึกษาในภาพรวมและในแต่ละองค์ประกอบของ
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ บริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555 จำนวน 398 บริษัท
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ฯ ในการบรรยายเกี่ยวกับตัวอย่างที่ศึกษา และการวิเคราะห์
ความถดถอยเชิงพหุเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

ผลการศึกษา พบว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ
กำไรสุทธิในงวดถัดไปที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยเมื่อรวมกำไรสุทธิและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จใน
งวดปัจจุบันจะช่วยเพิ่มความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิในงวดถัดไปได้
สูงขึ้น โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ 66.8% (Adjusted R^2) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ากำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไป อย่างไรก็ดี
สำหรับการทดสอบแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น พบว่า มีเพียงรายการเดียวคือ
ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบัน
มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่องค์ประกอบตัวอื่น
ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

55920776: MAJOR: ACCOUNTING; M.ACC (ACCOUNTING)

KEYWORDS: STATEMENT OF COMPREHENSIVE INCOME/ ONE-YEAR AHEAD NET
INCOME/ THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

PORAPAT SAISAWAT: (INCREMENTAL USEFULNESS OF OTHER
COMPREHENSIVE INCOME TO PREDICT ONE-YEAR AHEAD NET INCOME: A CASE
STUDY OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND).

ADVISOR: SINCHAI PAVEENPONGPAT, Ph.D., 44 P., 2014

The objective of this study is to examine the incremental usefulness of other comprehensive income (OCI) to predict one-year ahead net income which were studies the overall OCI and each component of OCI. Samples are 8 industries of listed companies in the Stock Exchange of Thailand during year 2012-2013 with 398 firm - year. Data analysis is employed by using descriptive statistics to explain the samples characteristic and multiple regression analysis to test the relationship of the variable.

The result found that the overall OCI was positively related with one-year ahead net income at 0.05 significant level. After combined the overall OCI with current net income were incremental usefulness to predict one-year ahead net income, due to the coefficient of determination was 66.8% ($AdjustedR^2$) which was increased. However, for each component of OCI testing, only the adjustment for foreign currency translation (FCT) was positively related to the future one-year ahead net income at 0.05 significant level but the others component of OCI were not related to the future one - year ahead net income.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการศึกษา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
คำถามของงานวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
วิธีการกำหนดราคาหลักทรัพย์.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลกำไรในการกำหนดราคาหลักทรัพย์.....	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวข้องกับกำไรในอนาคต.....	10
แนวคิดกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	14
สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	16
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	16
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	18
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	18
ตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย.....	19
ทิศทางของค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยที่คาดหวัง.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตัวแปรและการวัดค่า	22
การทดสอบสมมติฐาน	22
4 ผลการวิจัย.....	23
ลักษณะทั่วไปของข้อมูล.....	23
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา	23
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	38
การอภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้.....	40
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	41
บรรณานุกรม	42
ประวัติย่อของผู้วิจัย	44

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3 - 1 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	17
3 - 2 กลุ่มตัวอย่างแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรม.....	17
4 - 1 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของกำไรงวดปัจจุบันและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน โดยรวม.....	24
4 - 2 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของกำไรสุทธิในงวดถัดไปและสินทรัพย์รวม.....	25
4 - 3 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของค่าเฉลี่ยของกำไรงวดปัจจุบัน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งวดปัจจุบัน โดยรวม,กำไรสุทธิในงวดถัดไป และสินทรัพย์รวม	27
4 - 4 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งวดปัจจุบัน.....	29
4 - 5 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของค่าเฉลี่ยของแต่ละองค์ประกอบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งวดปัจจุบัน	31
4 - 6 การวิเคราะห์เมตริกสหสัมพันธ์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม แบบที่ 1, 2	32
4 - 7 การวิเคราะห์เมตริกสหสัมพันธ์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม แบบที่ 3	33
4 - 8 ผลทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยตัวแบบที่ 1	34
4 - 9 ผลทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยตัวแบบที่ 2	35
4 - 10 ผลทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยตัวแบบที่ 3	36
4 - 11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นักลงทุนให้ความสำคัญกับกำไรทางบัญชีอย่างมาก เพราะตามแนวคิดกำไรจากมุมมองของข่าวสาร (Earnings from an informational perspective) ได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับกำไรไว้ดังนี้ ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันสัมพันธ์กับเงินปันผลในอนาคต เงินปันผลในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในอนาคตและกำไรในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในปัจจุบัน (Braver, 1968) ทำให้พิจารณาได้ว่ากำไรทางบัญชีคือ ค่าประมาณของกำไรทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุนในธุรกิจนักวิจัยส่วนใหญ่จึงมุ่งศึกษาถึงความสำคัญของกำไรทางบัญชี โดยการวิจัยเชิงประจักษ์ในต่างประเทศกว่า 30 ปี ที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลกำไร (Information content of earnings) อาทิ งานวิจัยของ Ball and Brown (1968) and Beaver (1968)

จากข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้น นักลงทุนจึงให้ความสำคัญในการพยากรณ์กำไรในอนาคต ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน และผู้บริหารกิจการจะพยากรณ์กำไรในอนาคตของกิจการก่อนการตัดสินใจในการลงทุนในโครงการต่าง ๆ ซึ่งวิธีการพยากรณ์กำไรอนาคตมี 2 วิธี คือ การพยากรณ์โดยนักวิเคราะห์ และการพยากรณ์โดยใช้ตัวแบบ ซึ่งมีงานวิจัยของ Brown and Rozeff (1978) พบว่าการพยากรณ์กำไร โดยนักวิเคราะห์ดีกว่าการพยากรณ์กำไร โดยใช้ตัวแบบ แต่มีนักลงทุนบางส่วนยังคงพยากรณ์กำไร โดยการใช่วิธีตัวแบบในการพยากรณ์กำไรในอนาคต

ซึ่งตลอดหลายปีที่ผ่านมาก็ยังมียุทธศาสตร์ที่ทำการศึกษเกี่ยวกับการนำข้อมูลทางบัญชี และการเงินมาใช้ในการพยากรณ์กำไรในอนาคต ศิริพร สุพิทยากุล (2547) การพยากรณ์กำไรในอนาคต โดยการใช้อัตราส่วนและข้อมูลทางการเงินหลาย ๆ ตัวจะสามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์กำไรได้ดีกว่าการใช้ตัวเลขกำไรในปีปัจจุบันเพียงอย่างเดียว

ซึ่งในการพยากรณ์กำไรในอนาคตมีการใช้ข้อมูลทางกำไรและข้อมูลในรายงานทางการเงินอื่น ๆ ในการพยากรณ์กำไรอนาคตด้วย ซึ่งในปัจจุบันมาตรฐานบัญชีไทยได้ปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 เรื่องการนำเสนองบการเงินปรับปรุง 2552 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ซึ่งกำหนดให้จัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ทดแทน งบกำไรขาดทุน ซึ่งตามประกาศงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of comprehensive income) หมายถึง

งบการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวด เพื่อสรุปผลการเปรียบเทียบรายได้ออกกับค่าใช้จ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีในบัญชีหนึ่งว่ากิจการมีผลกำไร หรือขาดทุนสุทธิเท่าใดโดยผลกำไรจะทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการเพิ่มขึ้น และผลขาดทุนจะทำให้ส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการลดลง (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552 ก)

จากข้อมูลข้างต้น มาจากแนวคิดในการจัดทำ "งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ" (Statement of comprehensive income) ที่เกิดจากผู้ออกมาตรฐานการบัญชีของสหรัฐอเมริกา (Financial Accounting Standards Board: FASB) ได้กำหนดมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 130 ที่เกี่ยวข้องกับ การนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ เพื่อแก้ไขข้อข้อมูลที่ขาดหายไปจากงบกำไรขาดทุนอันสืบเนื่องมาจากทางเลือกในการเปิดเผยที่มีอยู่มากมาย ผู้ออกมาตรฐานของการบัญชีของสหรัฐอเมริกา เล็งเห็นว่ารายงานที่จะต้องนำเสนอต่อผู้ใช้งบการเงินมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น และความซับซ้อนที่เพิ่มขึ้นนี้ทำให้ผู้บริหารมีทางเลือกมากขึ้นในการเปิดเผยข้อมูลในงบกำไรขาดทุน เฉพาะด้านที่จะเป็นผลดีต่อกิจการเท่านั้น ส่วนข้อมูลอื่นจะถูกเลือกเสนอไว้ในส่วนอื่นของงบการเงิน แนวคิดนี้จึงกำหนดให้แสดงรายการที่มีผลกระทบต่อ "ส่วนของผู้ถือหุ้น" ที่มีลักษณะแยกออกมาต่างหากในรูป "รายการในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ" โดยขอแสดงตัวอย่างของรายการ เหล่านี้ดังต่อไปนี้

1. ผลกำไรขาดทุนจากการแปลงค่าของเงินของหน่วยงานต่างประเทศ (Foreign currency translation adjustment) เป็นการลงทุนระยะยาว
2. รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง ทั้งที่เป็นการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด และการปรับมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มรายการที่ได้ป้องกันความเสี่ยง (Accounting for future contracts)
3. ต้นทุนโครงการบำนาญทั้งรายการกำไรขาดทุนก่อนตีราคาใหม่อันเป็นต้นทุนบริการ และกำไรขาดทุนหลังตีราคาใหม่อันได้แก่ กำไรขาดทุนทางคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสมมติฐานของกระแสเงินสดที่จะจ่ายออกในอนาคต (Employer's accounting for pensions)
4. รายการกำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อขาย (Unrealized gains and losses on available-for-sales securities).

อย่างไรก็ดี ได้มีงานวิจัยเชิงประจักษ์ของต่างประเทศ และในประเทศที่ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จไว้ดังนี้

ในอดีตได้มีงานวิจัยที่ศึกษาหาความสัมพันธ์ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จกับผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น ยกตัวอย่างของงานวิจัยของ Dhaliwal, Subramayam and Subramayam (1999)

ศึกษาหาความสัมพันธ์ซึ่งบ่งชี้ว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จกับผลตอบแทนจากการลงทุน ซึ่งได้ผลสรุปของงานวิจัยพบว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุน และมีงานวิจัยในประเทศไทยของนุชนารถ สะเอียดชนะกิจ (2547) ศึกษาความสามารถในการอธิบายอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนงวดถัดไประหว่างกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในปีปัจจุบันมีมากกว่ากำไรสุทธิปีปัจจุบันหรือไม่ ซึ่งสรุปผลงานวิจัยพบว่าความสามารถในการอธิบายอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนงวดถัดไปของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในปีปัจจุบัน ไม่มากกว่ากำไรสุทธิปีปัจจุบัน

อ้างอิงงานวิจัยเชิงประจักษ์ในต่างประเทศเกี่ยวกับประโยชน์ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจากงานวิจัยของ Jong-Hag (2007) ศึกษาหาความสัมพันธ์ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จกับกำไรในอนาคต ซึ่งสรุปผลงานวิจัยพบว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน (t) ช่วยในการพยากรณ์กำไรสุทธิงวดถัดไป ($t+1$) และพบหลักฐานที่แสดงว่าผลตอบแทนเกินปกติในตลาดลดลง เมื่อมีการใช้ SFAS no. 130 ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากประสิทธิภาพของ การเปิดเผยข้อมูลภายใต้ SFAS เลขที่ 130) กำหนดให้กิจการจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นส่วนหนึ่งในงบการเงินเป็นรายงานภาคบังคับที่ทุกบริษัทต้องจัดทำขึ้น ซึ่ง SFAS 130 ไม่ได้ต้องการให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ดังนั้นงานวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและกำไรในอนาคต (Comprehensive income: Earning forecast) กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ เพื่อใช้ในการประมาณค่าตัวแบบคือการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) หาค่าสัมประสิทธิ์แสดงความสัมพันธ์ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและกำไรในอนาคตจึงเป็นที่มาของงานวิจัยนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปและความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไป และองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแต่ละรายการมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

สมมติฐานของการวิจัย

จากแนวคิดของผู้ออกมาตรฐานการบัญชีของสหรัฐอเมริกา (Financial Accounting Standards Board: FASB) ได้กำหนดมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 130 ที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอ “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” มีงานวิจัยของ Dhaliwal and other (1999) พบว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่ากำไรขาดทุนสุทธิโดยการแสดงกำไรขาดทุน

การแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเพื่อแก้ไขข้อมูลที่ขาดหายไปจากงบกำไรขาดทุน ซึ่งงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นการแสดงผลการดำเนินงานจากการค้าตามปกติรวมกับผลที่เกิดจากการตัดสินใจของผู้บริหารในช่วงเวลานั้น ซึ่งผู้บริหารมีโอกาสตัดสินใจได้ว่าจะเลือกรับรู้รายการกำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร อาจมีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนทั้งสิ้น ดังนั้นเพื่อตอบคำถามในเรื่องประโยชน์ของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจึงเป็นที่มาของสมมติฐานงานวิจัยดังนี้

H_1 : กำไรสุทธิรวมกับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมในงวดปัจจุบัน (OCI)

มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

H_2 : กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวด

ปัจจุบัน (SEC) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

H_3 : ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานใน

ต่างประเทศงวดปัจจุบัน (FCT) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

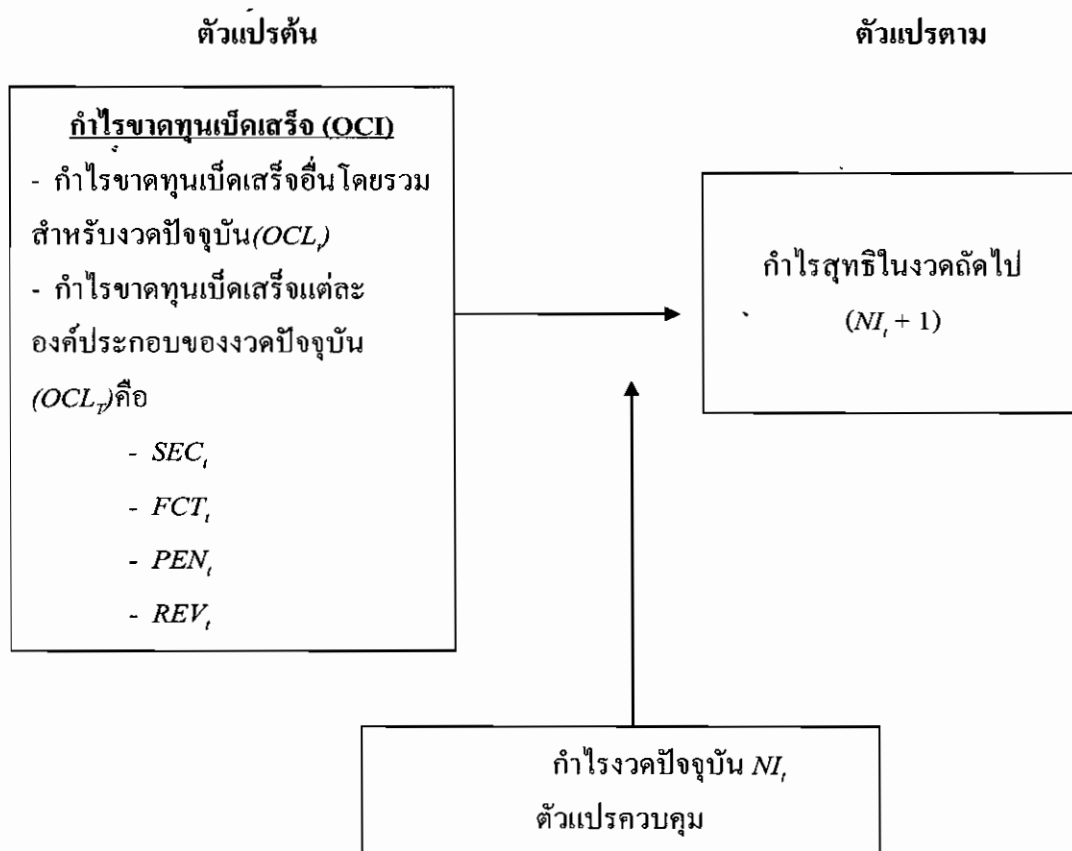
H_4 : ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตาม

โครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน (PEN) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

H_5 : การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบัน (REV)

มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 - 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามของงานวิจัย

จากแรงจูงใจและปัญหาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัญหางานวิจัยดังต่อไปนี้

1. กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดปัจจุบัน โดยรวมมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปหรือไม่
2. แต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อกลุ่มนักลงทุน กลุ่มนักลงทุนเลือกใช้ข้อมูลรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวดร่วมในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไปเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. ประโยชน์ต่อกลุ่มเจ้าหนี้ กลุ่มเจ้าหนี้ สามารถเลือกใช้ข้อมูลใน “งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ” เพื่อประกอบการพิจารณาการให้สินเชื่อและการให้กู้ยืมเงินและการใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์ถึงความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ
3. ประโยชน์ต่อผู้วิจัย นักวิชาการ และผู้ที่สนใจงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นหลักฐานทางทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษา และการวิจัย โดยผู้วิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาทฤษฎีการพยากรณ์กำไรหรืองานวิจัยในอนาคต ส่วนผู้ที่สนใจใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษา ค้นคว้าในขั้นต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้คือ การศึกษาข้อมูลงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจากรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2556 เนื่องจากสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่องการนำเสนอ งบการเงินปรับปรุง 2552 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554 ซึ่งกำหนดให้จัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ทดแทน งบกำไรขาดทุน ซึ่งตามประกาศงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of comprehensive income) หมายถึง งบการเงินที่แสดงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวด เพื่อสรุปผลการเปรียบเทียบรายได้ออกหักกับค่าใช้จ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีในบัญชีหนึ่งว่ากิจการมีผลกำไร หรือขาดทุนสุทธิเท่าใดโดยผลกำไรจะทำให้ส่วนของเจ้าของกิจการเพิ่มขึ้นและผลขาดทุนจะทำให้ส่วนของเจ้าของกิจการลดลง (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2552 ก)

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาได้รวบรวมทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. วิธีการกำหนดราคาหลักทรัพย์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลกำไรในการกำหนดราคาหลักทรัพย์
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกำไรในอนาคต
4. แนวคิดเกี่ยวข้องกับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีการกำหนดราคาหลักทรัพย์

นักวิเคราะห์หลักทรัพย์และนักลงทุนจำเป็นต้องอาศัยตัวแบบทางการเงินในการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ (Valuation models) ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ที่สนใจ โดยตัวแบบการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ที่ได้รับความนิยมในประชาคมนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ในประเทศไทย ได้แก่ ตัวแบบวิธีการลดเงินปันผล (Dividend discount model) และตัวแบบการประเมินมูลค่าหุ้นด้วยวิธีคิดลดกระแสเงินสด (Discounted free cash flow model) ซึ่งตัวแบบทั้งสองนี้จำเป็นต้องอาศัยการพยากรณ์เงินปันผลในอนาคตหรือกระแสเงินสดในอนาคตของธุรกิจ รวมทั้งการประมาณการต้นทุนทางการเงินหรือค่าของทุน (Cost of capital) ของธุรกิจด้วย นอกจากนี้ตัวแบบมูลค่าที่ได้รับความนิยมอีกวิธีหนึ่ง ได้แก่ การประเมินมูลค่าเหมาะสมหุ้น (Residual income model) โดยตัวแบบนี้ให้ความสำคัญกับข้อมูลบัญชี ซึ่งได้แก่ กำไรทางบัญชี (Accounting earnings) และราคาตามบัญชีของส่วนของผู้ถือหุ้น (Book value of equity) ในการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งแตกต่างจากสองตัวแบบแรกที่ทำให้ความสำคัญกับกระแสเงินสด ไม่ว่าจะเป็นกระแสเงินสดของธุรกิจ (Free cash flows) หรือเงินปันผล (Dividends) ซึ่งถือเป็นกระแสเงินสดของผู้ถือหุ้นนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การใช้การประเมินมูลค่าเหมาะสมหุ้นในการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ก็ยังคงต้องอาศัยการพยากรณ์กำไรทางบัญชีในอนาคตของธุรกิจ รวมทั้งการประมาณการต้นทุนทางการเงินของธุรกิจเช่นกัน ซึ่งการพยากรณ์ตัวแปรต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ต่าง ๆ เหล่านี้ต้องอาศัยข้อมูลทางการเงินและความเชี่ยวชาญของนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ และต้องใช้เวลาในการประมวลผลข้อมูลต่าง ๆ ด้วย เครื่องมืออีกรูปแบบหนึ่งที่นักวิเคราะห์หลักทรัพย์และ/ หรือนักลงทุนใช้ในการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่สนใจอีกรูปแบบหนึ่งคือ การใช้ค่า

เปรียบเทียบ (Comparables) โดยค่าที่ใช้เปรียบเทียบเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนในหลักทรัพย์ ได้แก่ อัตราส่วนราคาตลาดต่อราคาตามบัญชี (Price-to-Book Value หรือ P/B Ratio) และอัตราส่วนราคาตลาดต่อกำไร (Price-to-Earnings หรือ P/E Ratio) โดยมีการศึกษาเชิงประจักษ์ (Empirical Studies) จำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่านักลงทุนสามารถใช้ Ratio และ P/E Ratio ในการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนการลงทุนในหุ้นสามัญในอนาคต เช่น Keim (1990); Fama and French (1995) เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลกำไรในการกำหนดราคาหลักทรัพย์

ในอดีตผู้ลงทุนให้ความสำคัญกับกำไรทางบัญชีอย่างมาก เพราะตามแนวคิดกำไรจากมุมมองของข่าวสาร (Earnings from an informational perspective) ได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับกำไรไว้ดังนี้

1. ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันสัมพันธ์กับเงินปันผลในอนาคต
2. เงินปันผลอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในอนาคต
3. กำไรในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในปัจจุบัน (Braver, 1968)

โดยอ้างอิงจากข้อที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ในเรื่องของการกำหนดราคาหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลกำไรงวดปัจจุบัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับกำไรในอนาคต นั้น โดยงานวิจัยนี้แทนกำไรงวดปัจจุบันด้วยกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน เพื่อหาความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

ทำให้พิจารณาได้ว่า กำไรทางบัญชี คือ ค่าประมาณของกำไรทางเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ผู้ลงทุนจะได้รับจากการลงทุนในธุรกิจ นักวิจัยจึงมุ่งศึกษาถึงความสำคัญของกำไรทางบัญชี โดยการวิจัยเชิงประจักษ์ในต่างประเทศกว่า 30 ปี ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งจะเป็นการศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลกำไร (Information content of earnings) อาทิ งานวิจัยของ Ball and Brown (1968); Beaver (1968)

การเปรียบเทียบความสามารถของข้อมูลทางบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์กับความมีคุณค่าของกำไรทางบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ โดย Kim and Thomas (2000) การศึกษาเรื่องความมีคุณค่าของข้อมูลทางบัญชีประกอบด้วยแนวทางการศึกษาที่มีความแตกต่างกัน บางครั้งผลการศึกษาของแต่ละแนวทางให้ผลที่ขัดแย้งกัน อาทิ Collins and other (1997) สรุปว่าข้อมูลทางบัญชีกับความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชียังสามารถใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ร่วมกันได้ไม่ลดลง Landsman and Maydew (2002) รายงานผลการศึกษาตามแนวทางของ Beaver (1998) เกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีใน 3 ทศวรรษ ที่ผ่านมา พบว่า

ของ Beaver (1998) เกี่ยวกับความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีใน 3 ทศวรรษ ที่ผ่านมา พบว่ากำไรทางบัญชียังคงมีคุณค่าต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ไม่ลดลงทำให้ Kim and Thomas (2000) ต้องการแจกแจงแนวทางของงานวิจัยเหล่านี้ และหาแนวทางอธิบายผลที่ขัดแย้งกัน Kim and Thomas (2000) จำแนกงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์เป็น 3 แนวทาง คือ

1. แนวทางตามงานวิจัยของ Ball and Brown (1968) ซึ่งพิจารณาค่าความสัมพันธ์ของราคาหลักทรัพย์กับข้อมูลทางบัญชี (Valuation relevance) โดยสนใจข้อมูลทางบัญชีที่เปิดเผยรายการว่าทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลดังกล่าวสัมพันธ์กับทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์หรือไม่อย่างไร และตรงตามที่ผู้ลงทุนคาดหวังหรือไม่ เช่น หากธุรกิจประกาศกำไรเพิ่มขึ้น ผลตอบแทนเกินปกติจะเพิ่มขึ้น ขณะที่ธุรกิจประกาศกำไรลดลง ผลตอบแทนเกินปกติจะลดลงหรือไม่ งานวิจัยตามแนวทางนี้ยังคงอยู่บนพื้นฐานของสมมติฐานประสิทธิภาพตลาดทุนระดับปานกลาง ซึ่งมุ่งศึกษาว่าตลาดทุนตอบสนองต่อข้อมูลทางบัญชีซึ่งเป็นข่าวสารที่เผยแพร่ในตลาดหลักทรัพย์อย่างไร

2. แนวทางตามงานวิจัยของ Beaver (1968) ซึ่งพิจารณาค่าความมีคุณค่าของข้อมูลทางบัญชี (Information content) งานวิจัยแบบอิงเหตุการณ์ในช่วงเวลา ผู้ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้เปลี่ยนแปลงการตัดสินใจลงทุนไปตามสมมติฐานประสิทธิภาพตลาดทุนระดับปานกลางหรือไม่ ในสถานการณ์ที่มีการเปิดเผยข้อมูลทางบัญชีแล้ว โดยตรวจสอบว่ามีผลตอบแทนหรือปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์เกินปกติ (ที่คำนวณจากการเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจริงกับปริมาณอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังหรือปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์จริงกับปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ที่คาดหวัง ซึ่งคำนวณด้วยตัวแบบความคาดหวัง (Expected model) แบบต่าง ๆ

3. แนวทางตามงานวิจัยของ Ohson (1995) พิจารณาความสามารถของข้อมูลทางบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ (Value relevance) โดยสนใจตัววัดค่าของข้อมูลทางบัญชีว่าการเปลี่ยนแปลงของตัววัดค่าเหล่านี้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ได้หรือไม่อย่างไร

Kim and Thomas (2000) เนื่องจากตัวแบบที่ใช้ศึกษาความสัมพันธ์แนวทางทั้ง 3 มีพื้นฐานแนวคิดใกล้เคียงกันและสามารถศึกษาเชื่อมโยงกันได้ จึงศึกษาข้อมูลรายไตรมาสของหลักทรัพย์ ไตรมาสที่ 3 ปี ค.ศ. 1972 ถึงไตรมาสที่ 1 ปี ค.ศ. 2000 สรุปผลได้ดังนี้

1. ความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีคำนวณตามวิธีของ Beaver โดยหาค่า U_t พบว่าความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเมื่อพิจารณาแบ่งกลุ่มย่อยเป็นบริษัทขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก ตามมูลค่าตลาดของหลักทรัพย์ ณ สิ้นไตรมาส

พบว่า ความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีของบริษัทขนาดใหญ่เพิ่มขึ้น 2.6% ขณะที่ความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีของบริษัทขนาดเล็กลดลง 2.7% ซึ่งแย้งกับผลการวิจัยที่ Landsman and Maydew (2000) สรุปไว้จากการศึกษาเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่ 1,000 แห่งว่าความ มีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีเพิ่มขึ้น

2. ความสัมพันธ์ของราคาหลักทรัพย์กับกำไรทางบัญชี และความสามารถของกำไรทางบัญชีในการใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ พบว่า แนวทางทั้งสองมีผลความสัมพันธ์ที่ลดลงเหมือนกัน และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของราคาหลักทรัพย์กับกำไรทางบัญชี โดยแบ่งกลุ่มย่อยเช่นเดียวกันที่ได้ศึกษาความมีคุณค่าของข้อมูลกำไรทางบัญชีพบว่า ความสัมพันธ์ของกำไรทางบัญชีกับราคาหลักทรัพย์ยังคงลดลงทุกกลุ่ม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกำไรในอนาคต

กำไรในอนาคตเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน และผู้บริหารกิจการ โดยด้านนักลงทุนจะพยากรณ์กำไรในอนาคตของกิจการที่ลงทุน เพื่อประเมินผลตอบแทนจากการลงทุนจากกำไรในอนาคต ส่วนทางด้านผู้บริหารกิจการจะพยากรณ์กำไรในอนาคตของกิจการก่อนการตัดสินใจในการลงทุนในโครงการต่าง ๆ วิธีการพยากรณ์กำไรในอนาคต มี 2 วิธี คือ การพยากรณ์โดยการวิเคราะห์ และการพยากรณ์โดยใช้ตัวแบบ ซึ่งการพยากรณ์กำไรที่ได้รับ การนิยม คือ การพยากรณ์กำไรโดยนักวิเคราะห์ซึ่งมีงานวิจัยของ Brown and Rozeff (1978) พบว่า การพยากรณ์กำไร โดยการวิเคราะห์ดีกว่าการพยากรณ์กำไรโดยใช้ตัวแบบ แต่ก็ยังมีผู้ที่นิยมใช้ตัวแบบในการพยากรณ์กำไร

งานวิจัยในอดีตพบว่าตัวแบบในการพยากรณ์กำไรในอนาคตส่วนใหญ่ใช้อนุกรมเวลาของกำไรในอดีตเป็นตัวพยากรณ์กำไรในอนาคต ซึ่งสามารถจำแนกข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์ออกเป็นสามมิติ ดังนี้

1. แบ่งตามเวลา โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส (By time, Using quarterly data)

ตัวแบบในการพยากรณ์กำไรในอนาคตโดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส สามารถนำมาใช้พยากรณ์กำไรในอนาคตทั้งรายปีและรายไตรมาสได้ (โดยส่วนมากจะใช้สำหรับการพยากรณ์กำไรในอนาคตในรายไตรมาส) ซึ่งมีสามตัวแบบสำคัญที่ใช้สำหรับการพยากรณ์กำไรในอนาคตรายไตรมาส

2. แบ่งตามส่วนงาน โดยใช้ข้อมูลตามส่วนงาน (By segment, Using segment-based Data)

ส่วนงานกับความแตกต่างของโครงสร้างทางการเงิน ความเสี่ยง และตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันของแต่ละส่วนงาน

3. แบ่งตามส่วนประกอบ โดยใช้ส่วนประกอบในงบกำไรขาดทุนหรืองบดุล

(By components, Using income or Balance sheet components)

ตัวแบบในการพยากรณ์กำไรในอนาคตโดยใช้ข้อมูลส่วนประกอบในงบกำไรขาดทุนหรืองบดุลมีที่มาจากสองหลักการ คือ หลักการแรกสร้างรูปแบบการพยากรณ์กำไรในอนาคตตามข้อมูลของยอดขาย ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค่าเสื่อมราคา ฯลฯ แต่หลักการนี้ มีปัญหาสำคัญเรื่องความเป็นอิสระของข้อมูลที่ใช้ในการพยากรณ์กำไรในอนาคตของอนุกรมเวลา ส่วนหลักการที่สอง สร้างรูปแบบการพยากรณ์กำไรในอนาคตจากความสัมพันธ์ของงบดุลและงบกำไรขาดทุน โดยตัวแบบที่สร้างจะต้องมีโครงสร้างทางเศรษฐศาสตร์เชิงสถิติ ดังนั้น การศึกษาตามตัวแบบนี้มีข้อจำกัดในเรื่องกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อย

แนวคิดกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ในสหรัฐอเมริกา คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีหรือ Financial Accounting Standards Board (FASB) ได้ให้ความสำคัญกับรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นรายการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่าง จึงได้มีการกำหนดมาตรฐานการบัญชีเกี่ยวกับเรื่องการรายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จขึ้นมา ในปี ค.ศ. 1997 คือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 130 (Statement of Financial Accounting no.130: SFAS 130) เรื่องการรายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ในมาตรฐานฉบับนี้ SFAS 130 ได้อธิบายแนวทางสำหรับการแสดงรายการและการนำเสนอรายงานทางการเงินเกี่ยวกับผลการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิที่เป็นรายการที่ไม่ได้เกิดจากผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งประกอบด้วย 3 รายการ ดังต่อไปนี้

1. กำไรขาดทุนจากการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ (Foreign currency translation adjustments)
2. หนี้สินเงินบำนาญ (Minimum pension liability adjustments)
3. กำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากหลักทรัพย์เพื่อขาย (Unrealized gains and losses on available for sale investments)

การนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นการแสดงผลประกอบการของกิจการจะแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับงบกำไรขาดทุนแบบเดิมเพียงแต่มีส่วนต่อท้ายเพิ่มเติมหลังจากกำไรสุทธิเพื่อแสดงรายการกำไรเบ็ดเสร็จอื่น (Other comprehensive income)

การนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นการแสดงผลประกอบการของกิจการจะแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับงบกำไรขาดทุนแบบเดิมเพียงแต่มีส่วนต่อท้ายเพิ่มเติมหลังจากกำไรสุทธิเพื่อแสดงรายการกำไรเบ็ดเสร็จอื่น (Other comprehensive income) ในหน้างบดังกล่าว ผลประกอบการสุดท้ายจะเรียกว่า “กำไรเบ็ดเสร็จ” หรือ Comprehensive income

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศไม่ได้กำหนดนิยามของรายการกำไรเบ็ดเสร็จเอาไว้อย่างชัดเจน แต่ระบุไว้ว่ารายการดังกล่าวคือรายการกำไรขาดทุนที่กิจการรับรู้โดยตรงเข้าสู่ส่วนของผู้ถือหุ้นโดยไม่ผ่านเข้างบกำไรขาดทุนแบบเดิม ได้แก่

1. ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ และสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน
2. กำไรขาดทุนทางคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เลือกรับรู้เป็นรายการกำไรเบ็ดเสร็จอื่น
3. กำไรขาดทุนจากการแปลงค่าบการเงิน
4. กำไรขาดทุนจากการปรับมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย และ
5. กำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด เป็นต้น

รายการข้างต้นส่วนใหญ่เกิดจากการปรับมูลค่ายุติธรรมของรายการสินทรัพย์และหนี้สินที่ก่อให้เกิดการรับรู้กำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง ซึ่งมักเป็นรายการที่ไม่ได้เกิดจากการดำเนินงานหลัก (Non-core operating income) และ ไม่ยั่งยืน (Transitory income) ที่ต้องแยกจากรายการอื่นในส่วนของงบกำไรขาดทุนปกติ

เมื่อมีการรับรู้กำไรที่เกิดขึ้นจริงจากรายการข้างต้น การรับรู้กำไรที่เกิดขึ้นจริงจะมีสามลักษณะ ได้แก่

1. ล้างกำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นในรายการกำไรเบ็ดเสร็จอื่น เพื่อรับรู้กำไรทั้งหมดที่เกิดขึ้นแล้วจริงในกำไรขาดทุน (Recycling)
2. ล้างรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเข้าสู่กำไรสะสมโดยตรง
- และ (3) รับรู้กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ไปยังกำไรสะสมโดยตรง

งานวิจัยของ Jong-Hag (2007) ศึกษาว่า กำไรเป็นค่าที่ใช้พยากรณ์ผลตอบแทนในอนาคต โดยหากมีการบันทึกรายการกำไรที่เกินปกติ ซึ่งตามกฎหมายต้องเกิดผลกระทบในเวลาต่อมา ซึ่งรายการกำไรนี้ ถูกบันทึกโดยตรงไปบัญชีส่วนของผู้ถือหุ้น อ้างถึง Financial Accounting Standards Board's (FASB's) SFAC No.130 หรือถูกบันทึกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนี้คือ “การเปลี่ยนส่วนของผู้ถือหุ้นในธุรกิจระหว่างงวดจากรายการและเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้นจากแหล่งที่ไม่ใช่ผู้เป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นการรวมการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกิดขึ้นระหว่างงวด ซึ่งเป็นผลมาจากการลงทุนโดยเจ้าของและผู้ลงทุนอื่น ซึ่งได้ระบุว่ารายการ “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น”

เบ็ดเสร็จ ประกอบไปด้วย กำไรสุทธิและรายการปรับปรุงอื่นที่กระทบต่อส่วนของผู้ถือหุ้นนอก
รายการกำไรสุทธิ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 2 ข้อ คือ

ก) มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความผันผวนของรายการกำไร และ

ข) มีวัตถุประสงค์ เพื่อแสดงผลกระทบต่อกำไรและส่วนของผู้ถือหุ้นจากรายการที่
ไม่ผ่านงบกำไรสุทธิ

ข้อกำหนดอย่างน้อยที่สุดภายใต้ SFAS No. 130 คือการแสดงผลรายการที่โปร่งใส
“Clean surplus” แทนที่รายการ “dirty surplus” หลักการของรายการที่โปร่งใส Clean surplus คือ
จัดให้มีการวัดค่าที่ตีภายใต้เงื่อนไขทางเศรษฐกิจและกำไรปัจจุบัน และใช้ในการพยากรณ์กำไรใน
อนาคต ซึ่งองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจะไม่ขัดแย้งกับข้อมูลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่ใช้
วัดกำไรในอนาคต จากมูลค่าทางบัญชีเงินกระทั่งเกิดจากโครงสร้างรายได้ที่มาจากกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นการใช้ข้อมูลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในการพยากรณ์กำไรในอนาคต Biddle and
Choi (2006) ในส่วนของ SFAS No. 130 มีวัตถุประสงค์อีกอย่างหนึ่ง คือ รายงานกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จที่เป็นข้อมูลที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อแสดงเกี่ยวกับผลของกิจกรรม ในช่วงเวลาและกระแสเงินสด
ในอนาคต ซึ่งเป็นรายการที่อยู่นอกงบกำไรขาดทุนซึ่งมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมของธุรกิจหลัก
และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักลงทุน Maines and McDaniel (2000)

รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ใน SFAS No. 130 ประกอบไปด้วย 3 ประเภทที่แตกต่างกัน
กันถูกแสดงแยกกันในรายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งประกอบไปด้วย

(i) รายการกำไร (ขาดทุน)จากการถือถือหลักทรัพย์เพื่อค้า

(ii) รายการหนี้สินผลประโยชน์พนักงาน

(iii) รายการปรับปรุงจากการแปลงอัตราแลกเปลี่ยน

ซึ่งผู้จัดการใช้ดุลพินิจพิจารณาในการรับรู้รายการนี้ ในช่วงเวลาและการรับรู้รายการ
ซึ่งเป็นรายการที่มีความคล้ายกับรายการคงค้าง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อกำไรในงวดอนาคต เมื่อมีการ
รับรู้รายการที่ยังไม่เกิดขึ้น

กล่าวโดยสรุป เรื่องการรายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จก็เพื่อแสดงผลรายการที่เปลี่ยนแปลง
ในส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกิดจากรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ไม่ได้เกิดจากการกระทำของผู้เป็นเจ้าของ
โดยก่อนจะมีมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 130 นี้บางรายการที่เป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น
นำเสนอในรายงานแสดงผลการดำเนินงาน แต่บางรายการถูกแสดงในส่วนของผู้ถือหุ้นในรายงาน
แสดงฐานะการเงิน ดังนั้น มาตรฐานฉบับนี้จึงถูกกำหนดให้ใช้สำหรับกิจการที่ต้องจัดทำงบการเงิน
ที่สมบูรณ์ โดยรายการกำไรขาดทุนที่ต้องรับรู้โดยตรงไปยังส่วนของผู้ถือหุ้นต้องนำมารายงานในงบ

การเงินในงวดที่มีการรับรู้รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และแสดงยอดรวมของรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จนั้น ๆ ในงบแสดงฐานะทางการเงิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีการศึกษาไว้หลาย ๆ ด้าน ผู้วิจัยขอเสนอผลงานวิจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อมาสนับสนุนการศึกษา ดังต่อไปนี้

Dhaliwal, Subramanyam and Trezevant (1999) ได้ศึกษาว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุนได้ศึกษากำไรขาดทุนสุทธิหรือไม่ หลังจากมีการประกาศใช้ SFAS 130 โดยผลการศึกษาพบว่า พบหลักฐานที่สามารถยืนยันได้ว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุนมากกว่ากำไรสุทธิ เพราะจากการศึกษามีรายการกำไรขาดทุนที่ต้องรับรู้โดยตรงไปยังส่วนของเจ้าของที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นคือ รายการกำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากหลักทรัพย์เพื่อขาย นอกจากนี้ในการศึกษาโดยแยกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมยังพบว่า มีเพียงกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงินเพียงกลุ่มเดียวที่ได้รับผลกระทบจากรายการกำไรขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นจากหลักทรัพย์เพื่อขายเพียงรายการเดียวเท่านั้น

กนกพร นาคทับที (2543) ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายตัว คือ รายได้ กำไรทางบัญชี และกระแสเงินสดทั้ง 3 ประเภท คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน และกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินกับตัวแปรตาม คือ ราคาหลักทรัพย์ สรุปผลงานวิจัยพบว่า หลังจากทดสอบและวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ คือ กำไรทางบัญชี สามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ดีกว่ากระแสเงินสดจากการกิจกรรมดำเนินงาน และกระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน

นุชนารถ ละเอียตชนะกิจ (2547) ศึกษาความสามารถในการอธิบายอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($t+1$) ระหว่างกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (t) มีมากกว่ากำไรสุทธิ (t) หรือไม่ ซึ่งสรุปผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอธิบายอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน ($t+1$) ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (t) ไม่มากกว่ากำไรสุทธิ (t)

Jong-Hag (2007) ศึกษาว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน (t) ช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไปหรือไม่ เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15,977 บริษัท จากบริษัทที่มีฐานข้อมูลอยู่ใน Compustat and CRSP data ในช่วงปี ค.ศ. 1994-2003 โดยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติเพื่อใช้ในการประมาณค่าตัวแบบ คือการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ ของกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

เปรียบเทียบกับ ค่าความสัมพันธ์ ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป โดยใช้ ตัวแบบ 3 ตัวแบบ ดังต่อไปนี้

$$NI_{t+1} = \omega_0 + \omega_1 NI_t + \varepsilon_{t+1}$$

$$NI_{t+1} = \omega_0 + \omega_1 OCI_t + \varepsilon_{t+1}$$

$$NI_{t+1} = \omega_0 + \omega_1 NI_t + \omega_2 OCI_t + \varepsilon_{t+1}$$

จากการทดสอบข้างต้น พบว่า ค่า Adjusted ของตัวแบบที่ 3 มีค่า 0.51 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า ค่า Adjusted ของตัวแบบที่ 1 มีค่า 0.49 จึงสรุปได้ว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไป จากประสิทธิภาพของการเปิดเผยข้อมูล ภายใต้ SFAS เลขที่ 130 กำหนดให้ กิจการจัดทำงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ เป็นส่วนหนึ่งใน งบการเงิน เป็นรายงานภาคบังคับ ที่ทุกบริษัทต้องจัดทำขึ้น ซึ่ง SFAS 130 ไม่ต้องการให้เป็นการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นักลงทุนให้ความสำคัญกับข้อมูลกำไรทางบัญชีอย่างมาก เพราะตามแนวคิดกำไรจากมุมมองของข่าวสาร ได้เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับกำไรไว้ ดังนี้ ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันสัมพันธ์กับเงินปันผลในอนาคต, เงินปันผลในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในอนาคตและกำไรในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในปัจจุบัน (Braver, 1968) ซึ่งนักวิจัยส่วนใหญ่ในอดีตมุ่งศึกษาหาความสัมพันธ์ ระหว่างงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนจากการลงทุนหรือไม่ ซึ่งผลของงานวิจัยบางฉบับแสดงผลว่า งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับ ผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคตและงานวิจัยบางฉบับ แสดงผลว่างบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ผลตอบแทนจากการลงทุนในอนาคต ซึ่งยังไม่มีผู้วิจัยในประเทศศึกษาหาความสัมพันธ์ของกำไรในงวดปัจจุบันกับกำไรในอนาคต ซึ่งมีงานวิจัยต่างประเทศของ Jong-Hag (2007) ศึกษาหาความสัมพันธ์ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน (t) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป (t+1) และผลของงานวิจัยได้ระบุว่า องค์ประกอบของรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับกำไรในอนาคต ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วจากงานวิจัยที่ผ่านมาว่ากำไรในอนาคต มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนในอนาคต จึงสรุปว่า ข้อมูลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่เกิดขึ้นในงวดปัจจุบัน ช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์ผลกำไรสุทธิในงวดถัดไป 1 ปี อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีงานวิจัยในประเทศที่จะศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป เพื่อให้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนของผู้ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแสดงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ผู้วิจัยศึกษาโดยใช้ข้อมูลงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลทั้งหมดที่นำมาใช้ศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิโดยเก็บรวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ นำข้อมูลดังกล่าวมาทดสอบสมมติฐานทางสถิติ มีขั้นตอนวิธีดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
4. ตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย
5. การทดสอบสมมติฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2554 - 2555 ซึ่งประกอบไปด้วยประชากรของปี 2554 จำนวน 507 บริษัท และประชากรของปี 2555 จำนวน 518 บริษัท รวมเป็นประชากรทั้งสิ้น 1,025 บริษัทซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งสิ้นจำนวน 8 กลุ่ม ประกอบด้วยกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร กลุ่มบริการและกลุ่มเทคโนโลยี

ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง (Specific sampling) มีเงื่อนไขในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 398 บริษัทซึ่งมีรายละเอียดของเงื่อนไขในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นตัวอย่างจาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และไม่รวมบริษัทจดทะเบียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (Companies under rehabilitation) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในกลุ่มนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปตามข้อมูลทางบัญชี
2. บริษัทที่รวมอยู่ในกลุ่มตัวอย่างต้องมีข้อมูลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอย่างน้อย 1 ตัวในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเริ่มต้นจากรอบระยะเวลาบัญชีสำหรับปี 2554 เป็นต้นไป

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาต้องมีรอบการปิดบัญชีสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม เท่านั้นและเป็นข้อมูลงบการเงินประจำปีที่มีรอบระยะเวลาบัญชี 12 เดือน เนื่องจากสามารถเปรียบเทียบกันได้

ตารางที่ 3 - 1 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

รายการกระทบยอดจำนวนบริษัท	จำนวนบริษัท		รวม
	ปี 2554	ปี 2555	
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	507	518	1,025
หัก บริษัทที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน	-21	-20	-41
หักงบการเงินไม่มีข้อมูลกำไรขาดทุน			
เบ็ดเสร็จอย่างน้อย 1 รายการ	-258	-238	-496
หัก ปีครบบัญชีอื่น	-40	-50	-90
จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	188	210	398

หลังจากที่ได้กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงแล้ว สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทอุตสาหกรรม ดังตารางที่ 3 - 2

ตารางที่ 3 - 2 กลุ่มตัวอย่างแบ่งตามประเภทอุตสาหกรรม

รายการกระทบยอดจำนวนบริษัท	ปี 2554		ปี 2555		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	รวม
	บริษัท		บริษัท		บริษัท	บริษัท
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	21	5	23	6	44	11
กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค	16	4	19	5	35	9
กลุ่มธุรกิจการเงิน	24	6	24	6	48	12
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	23	6	26	7	49	12
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	35	9	36	9	71	18

ตารางที่ 3 - 2 (ต่อ)

รายการกระทบบยอดจำนวนบริษัท	ปี 2554		ปี 2555		รวม	
	จำนวน บริษัท	ร้อยละ	จำนวน บริษัท	ร้อยละ	จำนวน บริษัท	รวม
กลุ่มทรัพยากร	14	4	17	4	31	8
กลุ่มบริการ	38	10	43	11	81	20
กลุ่มเทคโนโลยี	17	4	22	6	39	10
รวม	188	7	10	3	98	100

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกแสดงงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งข้อมูลที่น่ามาใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจากฐานข้อมูล SET SMART ข้อมูลที่รวบรวมประกอบด้วยงบการเงินประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56 - 1) ปี พ.ศ. 2554 - 2555

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีทางสถิติ ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานเพื่อเสนอข้อมูลเบื้องต้นที่เก็บรวบรวมได้ โดยสถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลในการศึกษานี้ประกอบด้วยค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น
2. สถิติเชิงอนุมาน (Reference statistics) จะใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการประมาณค่าตัวแบบ คือ การวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการทดสอบว่าตัวแปรที่ศึกษาว่ามีทิศทางตามสมมติฐานที่กำหนดไว้หรือไม่

ตัวแบบที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษางบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยใช้ตัวแบบในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิในงวดถัดไป ($t+1$) กับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ๆ OCI สำหรับงวดปัจจุบัน (t)

ตัวแบบที่ 1 และ 2 หาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิในงวดถัดไปและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันจากการคำนวณตัวแบบที่ 2 โดยใช้ตัวแบบที่ 1 เป็นตัวแปรควบคุม

$$NI_{t+1} = \beta_0 + \beta_1 NI_t + \epsilon_t \quad (1)$$

$$NI_{t+1} = \beta_0 + \beta_1 NI_t + \beta_2 OCI_t + \epsilon_t \quad (2)$$

โดยที่ NI_t = กำไรงวดปัจจุบัน

NI_{t+1} = กำไรสุทธิในงวดถัดไป

OCI = กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบัน

β_0 = ค่าตัดบนแกน Y (ค่า Intercept)

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

ϵ_t = ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

ทิศทางของค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยที่คาดหวัง

β_1 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป คาดหวังให้มีค่าเป็นบวก เนื่องจากกำไรงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากผลกำไรในปัจจุบันทำให้ผลกำไรในอนาคตมีอย่างต่อเนื่อง

β_2 ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปคาดหวังให้มีค่าเป็นบวก เนื่องจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากผลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมในปัจจุบันทำให้ผลกำไรสุทธิในงวดถัดไปเพิ่มขึ้นเมื่อมีการรับรู้รายการ

2. การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิในงวดถัดไปกับแต่ละองค์ประกอบของรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดปัจจุบัน

ตัวแบบที่ 3 หาความสัมพันธ์ ระหว่าง กำไรสุทธิในงวดถัดไปและ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ แต่ละองค์ประกอบงวดปัจจุบัน

$$NI_{t+1} = \beta_0 + \beta_1 NI_t + \beta_2 SEC_t + \beta_3 FCT_t + \beta_4 PEN_t + \beta_5 REV_t + \epsilon_t \quad (3)$$

โดยที่ NI_t = กำไรงวดปัจจุบัน

NI_{t+1} = กำไรสุทธิในงวดถัดไป

เมื่อส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น OCI มีดังต่อไปนี้

SEC_t = กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย

FCT_t = ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศ

PEN_t = ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตาม

โครงการผลประโยชน์ที่บันทึกตามย่อหน้าที่ 93ก ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน

REV_t = การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์

β_0 = ค่าตัดบนแกน Y (ค่า Intercept)

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

β_3 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

β_4 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

β_5 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิของงวดถัดไป

ϵ_t = ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

ทิศทางของค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยที่คาดหวัง

β_1 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป คาดหวังให้มีค่าเป็นบวก เนื่องจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากผลกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมในปัจจุบันทำให้ผลกำไรในอนาคตมีอย่างต่อเนื่อง

β_2 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเมื่อขายงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปคาดหวังให้มีค่าเป็นบวก เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเมื่อขายงวดมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเมื่อขายงวดปัจจุบันทำให้ผลกำไรสุทธิในงวดถัดไปเพิ่มขึ้นเมื่อมีการรับรู้รายการ

β_3 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปคาดหวังให้มีค่าเป็นบวก เนื่องจากระหว่างผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากระหว่างผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบันทำให้ผลกำไรสุทธิในงวดถัดไปเพิ่มขึ้นเมื่อมีการรับรู้รายการ

β_4 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปคาดหวังให้มีค่าเป็นลบ เนื่องจากผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยงวดปัจจุบันทำให้กำไรสุทธิงวดถัดไปลดลงเมื่อมีการรับรู้รายการ

β_5 = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยระหว่างการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิของงวดถัดไปคาดหวังให้มีค่าเป็นลบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบันทำให้ผลกำไรสุทธิในงวดถัดไปลดลง เนื่องจากยังไม่ได้การขายสินทรัพย์ที่ตีราคาในปี

ถัดไปซึ่งหากมีการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มมีผลทำให้ต้องรู้รายการค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้ในงบการเงินจากการตีราคาสินทรัพย์เพิ่มไว้ล่วงหน้า

ตัวแปรและการวัดค่า

การศึกษาค้นคว้านี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ โดยพิจารณาจากงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีปี 2554 - 2555 โดยตัวแปรที่ใช้ศึกษาค้นคว้านี้ คือ

1. ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ กำไรสุทธิในงวดถัดไป
2. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบัน

การทดสอบสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรสุทธิในงวดปัจจุบันกับกำไรในอนาคตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ฯ ซึ่งสามารถตั้งสมมติฐานทางสถิติได้ 5 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานทางสถิติข้อที่ 1

H_0 : กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดปัจจุบันโดยรวม OCI , ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

H_1 : กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดปัจจุบันโดยรวม OCI , มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นตัวแปรอิสระ โดยจะประมวลผลร่วมกับตัวแบบที่ 1 ซึ่งมีกำไรสุทธิในงวดปัจจุบันเป็นตัวแปรควบคุมสร้างเป็นตัวแบบที่สองเพื่อเปรียบเทียบว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันมีแนวโน้มช่วยเพิ่มความสามารถในการอธิบายกำไรในอนาคตได้ดีกว่า โดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์ตัดสิ้นใจ ($Adj.R^2$) ของสมการตัวแบบที่ 2 ซึ่งใช้กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเป็นตัวแปรอิสระในการทดสอบสมการตัวแบบที่มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสิ้นใจ ($Adj.R^2$) มากกว่าก็แสดงว่ากำไรที่เป็นตัวแปรอิสระนั้นมีแนวโน้มที่จะอธิบายกำไรในอนาคตได้ดีกว่าหรือหมายความว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่เป็นตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กับกำไรในอนาคตมากกว่า

สมมติฐานทางสถิติข้อที่ 2

H_0 : กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบัน SEC , ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

H_1 : กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบัน SEC , มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

สมมติฐานทางสถิติข้อที่ 3

H_0 : ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าทางการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบัน FCT , ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

H_1 : ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าทางการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบัน FCT , มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

สมมติฐานทางสถิติข้อที่ 4

H_0 : ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน PEN , ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

H_1 : ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน PEN , มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

สมมติฐานทางสถิติข้อที่ 5

H_0 : การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบัน (REV) ไม่มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

H_1 : การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบัน (REV) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป $NI_t + 1$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรายการกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่มีรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2555 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ วิเคราะห์ทั้งหมด 398 บริษัท ซึ่งหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้อธิบายในบทที่ 3 แล้ว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรในตัวแบบที่ได้จากการศึกษา ในภาพรวม สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)
3. ค่าต่ำสุด (Minimum)
4. ค่าสูงสุด (Maximum)

ตารางที่ 4 - 1 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของกำไรงวดปัจจุบัน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวด ปัจจุบัน โดยรวม

หน่วย: พันล้านบาท

ประเภท	กำไรงวดปัจจุบัน				กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน			
	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด
อุตสาหกรรม (n=398)		เบี่ยงเบน	ต่ำสุด		เบี่ยงเบน	ต่ำสุด		
		มาตรฐาน			มาตรฐาน			
เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	0.20	0.34	0.99	1.23	0.05	0.15	0.21	0.57

ตารางที่ 4 - 1 (ต่อ)

หน่วย: พันล้านบาท

ประเภท	กำไรงวดปัจจุบัน				กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน			
	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูง
อุตสาหกรรม (n=398)	เบี่ยงเบน	เบี่ยงเบน	ต่ำสุด		เบี่ยงเบน	ต่ำสุด	ต่ำสุด	สุด
	มาตรฐาน	มาตรฐาน			มาตรฐาน			
สินค้าอุปโภค บริโภค	1.55	3.64	0.27	18.79	0.28	1.19	0.64	6.94
ธุรกิจการเงิน	5.45	10.97	4.35	40.22	0.31	0.85	0.30	3.53
สินค้า อุตสาหกรรม	1.13	5.86	15.90	34.00	0.05	0.17	0.58	0.14
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	1.75	4.36	1.70	27.28	0.42	1.57	1.22	8.43
ทรัพยากร	8.58	20.91	1.70	104.67	0.16	1.94	5.34	8.19
บริการ	1.38	2.87	4.62	15.65	0.13	0.42	0.90	2.17
เทคโนโลยี	2.46	7.35	7.43	34.88	0.07	0.17	0.72	0.14
รวม	2.48	8.24	15.90	104.67	0.13	0.88	5.34	8.43

จากตารางที่ 4 - 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรงวดปัจจุบันของปี 2554 - 2555 มีค่าเท่ากับ 2.48 พันล้านบาท 8.24 พันล้านบาท ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันโดยรวมของปี 2555 - 2555 มีค่าเท่ากับ 0.13 พันล้านบาท 0.88 พันล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 2 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของกำไรสุทธิในงวดถัดไป และสินทรัพย์รวม

ประเภท	หน่วย: พันล้านบาท							
	กำไรสุทธิในงวดถัดไป				สินทรัพย์รวม			
	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด
อุตสาหกรรม (n=398)		เบี่ยงเบน	ต่ำสุด		เบี่ยงเบน	ต่ำสุด		
		มาตรฐาน			มาตรฐาน			
เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	0.14	0.32	0.71	0.94	5.47	6.74	0.32	24.69
สินค้าอุปโภค บริโภค								
ธุรกิจการเงิน	0.89	1.79	0.34	7.07	22.49	53.94	0.84	310.54
สินค้า อุตสาหกรรม								
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	7.68	14.23	4.35	50.23	291.39	665.15	0.47	2,418.84
ทรัพยากร	0.78	7.59	15.90	33.28	105.41	372.38	0.75	1,877.84
บริการ	2.78	6.08	0.50	36.52	34.04	64.61	0.87	395.57
เทคโนโลยี	11.71	26.60	1.70	104.67	136.16	2.26	2.26	1,631.32
รวม	1.71	3.41	4.69	16.69	41.59	159.69	0.49	1,402.41
	2.77	8.44	9.06	36.27	25.71	42.05	0.63	180.36
	3.08	10.18	15.90	104.67	94.07	331.06	0.30	2,418.84

จากตารางที่ 4 - 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกำไรสุทธิในงวดถัดไปของปี 2555 - 2556 มีค่าเท่ากับ 3.08 พันล้านบาท 10.18 พันล้านบาท ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสินทรัพย์รวมของปี 2554 - 2555 มีค่าเท่ากับ 94.07 พันล้านบาท 331.06 พันล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 4 - 3 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของค่าเฉลี่ยของ กำไรงวดปัจจุบัน และกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน โดยรวม กำไรสุทธิในงวดถัดไป และสินทรัพย์รวม

ประเภท อุตสาหกรรม (n=398)	ค่าเฉลี่ย (พันล้านบาท)				หน่วย: พันล้านบาท	
	กำไรงวด ปัจจุบัน	กำไร ขาดทุน เบ็ดเสร็จ งวด ปัจจุบัน โดยรวม	กำไรสุทธิ ในงวด ถัดไป	สินทรัพย์ รวม	% กำไร ปัจจุบัน ต่อ สินทรัพย์ รวม	การ เติบโต ของ กำไร งวด ปัจจุบัน
เกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	0.20	0.05	0.14	5.47	3.63%	-30.2%
สินค้าอุปโภค บริโภค	1.55	0.28	0.89	22.49	6.89%	-42.4%
ธุรกิจการเงิน	5.45	0.31	7.68	291.39	1.87%	40.8%
สินค้าอุตสาหกรรม	1.13	-0.05	0.78	105.41	1.07%	-31.0%
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	1.75	0.42	2.78	34.04	5.14%	58.9%
ทรัพยากร	8.58	0.16	11.71	136.16	6.30%	36.4%
บริการ	1.38	0.13	1.71	41.59	3.31%	24.4%
เทคโนโลยี	2.46	-0.07	2.77	25.71	9.57%	12.5%
รวม	2.48	0.13	3.08	94.07	2.63%	24.4%

จากตารางที่ 4 - 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของกำไรงวดปัจจุบันโดยรวม 2.48 พันล้านบาท หากพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมทรัพยากรและธุรกิจการเงิน มีกำไรงวดปัจจุบันเฉลี่ยดีกว่ากำไรปัจจุบันโดยรวมเฉลี่ย คือ 8.58 พันล้านบาท และ 5.45 พันล้านบาท ตามลำดับ ซึ่งอุตสาหกรรม ประเภทอื่น ๆ แสดงผลกำไรงวดปัจจุบันต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

เมื่อนำกำไรงวดปัจจุบันเฉลี่ยเทียบกับสินทรัพย์รวมเฉลี่ย ได้ค่าสัดส่วนของกำไรงวดปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวมเฉลี่ยในโดยรวม 2.63% หากพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 9.57% และอุตสาหกรรมอื่นเกือบทุกประเภทมีค่าสัดส่วนของกำไรงวดปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวมเท่ากับหรือมากกว่า 2.63% ยกเว้น

อุตสาหกรรมประเภทธุรกิจการเงินและสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าสัดส่วนของกำไรงวดปัจจุบันต่อสินทรัพย์รวม ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม 2.63

เมื่อเทียบกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปเพื่อหาค่าการเติบโตของกำไรโดยรวมซึ่งมีค่าเฉลี่ยของการเติบโตของกำไรโดยรวม 24.4% เมื่อพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมที่มีการเติบโตของกำไรมากกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม 24.4% ดังต่อไปนี้ คือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 58.9% ธุรกิจการเงิน 40.8% ทรัพยากร 36.4% และบริการ 24.4% ตามลำดับ ซึ่งมีอุตสาหกรรมที่มีค่าการเติบโตของกำไรน้อยกว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวม 24.4% มีดังต่อไปนี้ คือ เทคโนโลยี 12.5% เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร -30.2% สินค้าอุตสาหกรรม -31% และสินค้าอุปโภคบริโภค -42.4% ซึ่งทำให้เห็นแนวโน้มของการเติบโตของกำไรในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณา กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งวดปัจจุบัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย โดยรวม 0.13 พันล้านบาท ซึ่งหากพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมที่มีมูลค่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน โดยรวมมากกว่าค่าเฉลี่ย 0.13 พันล้านบาท ดังนี้ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 0.42 พันล้านบาท ธุรกิจการเงิน 0.31 พันล้านบาท สินค้าอุปโภคบริโภค 0.28 พันล้านบาท ทรัพยากร 0.16 พันล้านบาท และบริการ 0.13 พันล้านบาท ซึ่งมีอุตสาหกรรมที่มีค่าอุตสาหกรรมที่มีมูลค่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันน้อยกว่าค่าเฉลี่ย 0.13 พันล้านบาท คือ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 0.05 พันล้านบาท สินค้าอุตสาหกรรม -0.05 พันล้านบาท และเทคโนโลยี -0.07 พันล้านบาท

ตารางที่ 4 - 4 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
งวดปัจจุบัน

หน่วย: ล้านบาท

ประเภท อุตสาหกรรม (n=398)	SEC_t				FCT_t			
	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน				เบี่ยงเบน มาตรฐาน		
เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	69.13	141.18	4.46	570.69	-21.14	67.26	228.01	12.27
สินค้าอุปโภค บริโภค	59.13	253.86	-235.34	1,085.22	-45.22	228.11	1,263.23	166.82
ธุรกิจการเงิน	251.73	972.63	1,380.40	4,099.79	-0.02	46.57	150.44	220.51
สินค้า อุตสาหกรรม	4.72	17.85	11.43	77.75	10.95	132.25	408.80	433.10
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	147.80	436.86	110.94	2,091.25	20.98	125.21	751.45	80.58
ทรัพยากร	106.30	538.35	1,282.62	2,096.18	52.89	2,263.74	6,679.01	9,467.74
บริการ	57.07	337.77	1,367.35	1,680.82	20.09	118.10	180.52	725.54
เทคโนโลยี	5.86	30.78	15.67	142.34	14.81	75.72	230.38	159.98
รวม	62.47	454.15	3,041.41	4,099.79	3.36	614.49	6,679.01	9,467.74

หน่วย: ล้านบาท

ประเภท อุตสาหกรรม (n=398)	SEC_t				FCT_t			
	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า	ค่า	ค่าสูงสุด
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ต่ำสุด			เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ต่ำสุด	
เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	2.12	5.41	19.20	-	6.21	20.77	-	87.13
สินค้าอุปโภค บริโภค	6.14	73.86	391.98	166.42	275.02	1,183.36	6.32	6,947.40

ตารางที่ 4 - 4 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

ประเภท อุตสาหกรรม (n=398)	SEC _t				FCT _t			
	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ธุรกิจการเงิน	15.76	111.23	507.94	86.26	78.47	400.72	6.56	2,500.50
สินค้า	11.01	24.10	101.64	-	31.83	96.38	372.98	31.42
อุตสาหกรรม								
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	38.63	211.28	1,286.77	20.99	327.91	1,498.20	3.53	8,428.28
ทรัพยากร	1.43	5.87	25.81	2.95	-	-	-	-
บริการ	4.26	24.29	131.63	79.15	57.27	267.31	8.39	2,119.85
เทคโนโลยี	60.62	166.35	723.06	0.27	1.39	6.51	-	30.54
รวม	11.70	88.91	1,286.77	166.42	75.59	608.00	372.98	8,428.28

เมื่อส่วนประกอบของ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น OCI มีดังต่อไปนี้

SEC_t คือ กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน
เพื่อขาย

FCT_t คือ ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานใน
ต่างประเทศ

PEN_t คือ ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย
ตามผลประโยชน์พนักงาน

REV_t คือ การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์

จากตารางที่ 4 - 4 พบว่า รายการ การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคา
สินทรัพย์แสดงค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 80 ล้านบาท และรายการผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการ
แปลงค่าบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศแสดงรายการส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง
ที่สุดคือ 610 ล้านบาท

ตารางที่ 4 - 5 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของค่าเฉลี่ยของแต่ละองค์ประกอบกำไรขาดทุน
เบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน

หน่วย: ล้านบาท

ประเภทอุตสาหกรรม (n=398)	ค่าเฉลี่ย (ล้านบาท)				
	<i>SEC_t</i>	<i>FCT_t</i>	<i>PEN_t</i>	<i>REV_t</i>	รวม
เกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร	69.13	-21.14	-2.12	6.21	52.07
สินค้าอุปโภคบริโภค	59.13	-45.22	-6.14	275.02	282.79
ธุรกิจการเงิน	251.73	-0.02	-15.76	78.47	314.41
สินค้าอุตสาหกรรม	4.72	-10.95	-11.01	-31.83	-49.06
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	147.80	-20.98	-38.63	327.91	416.09
ทรัพยากร	106.30	52.89	-1.43	-	157.77
บริการ	57.07	20.09	-4.26	57.27	130.17
เทคโนโลยี	5.86	-14.81	-60.62	1.39	-68.18
รวม	62.47	3.36	-11.70	75.59	129.72

จากตารางที่ 4 - 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นงวดปัจจุบัน โดยรวม 129.72 ล้านบาท ซึ่งแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดปัจจุบันมีค่า ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยของกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบัน *SEC_t* คือ 62.47 ล้านบาท ซึ่งพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมธุรกิจการเงินมีค่าสูงสุด คือ 251.73 ล้านบาท และสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าต่ำสุด 4.72 ล้านบาท

ค่าเฉลี่ยของผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าเงินจากการดำเนินงาน ในต่างประเทศงวดปัจจุบัน *FCT_t* คือ 3.36 ล้านบาท ซึ่งพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าสูงสุด คือ 52.89 ล้านบาท และสินค้าอุปโภคและบริโภคมีค่าต่ำสุด -45.22 ล้านบาท

ค่าเฉลี่ยของผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน *PEN_t* คือ 11.70 ล้านบาท

ซึ่งพิจารณาตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าสูงสุด คือ -1.43 ล้านบาท และเทคโนโลยีมีค่าต่ำสุด -60.62 ล้านบาท

ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ REV_t คือ 75.59 ล้านบาท โดยอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างมีค่าสูงสุด 327.91 ล้านบาท และสินค้าอุตสาหกรรมมีค่าต่ำสุด -31.83 ล้านบาท

ตารางที่ 4 - 6 การวิเคราะห์เมตริกสหสัมพันธ์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามแบบที่ 1, 2

	NI_t	NI_{t+1}	OCI_t
NI_t	1	.781**	-0.086
NI_{t+1}		1	.182**
OCI_t			1

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

** ระดับนัยสำคัญ 0.01

โดยที่

NI_t คือ กำไรงวดปัจจุบัน

NI_{t+1} คือ กำไรในงวดถัดไป

OCI_t คือ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบัน

ในด้านสหสัมพันธ์ของตัวแปรตามตารางที่ 4 - 6 จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพาราเมตริก (Parametric: Pearson Correlation) สรุปได้ว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกำไรงวดปัจจุบันและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันโดยรวมซึ่งเป็นตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง คือ 0.086 (ไม่เกิน 0.5)

ตารางที่ 4 - 7 การวิเคราะห์เมตริกสหสัมพันธ์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม
แบบที่ 3

	NI_t	NI_{t+1}	SEC_t	FCT_t	PEN_t	REV_t
NI_t	1	.781**	.307**	-.373**	-.303**	0.068
NI_{t+1}		1	.207**	.127*	-.303**	0.027
SEC_t			1	-.238**	-.296**	0.022
FCT_t				1	0.040	-0.061
PEN_t					1	0.068
REV_t						1

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

** ระดับนัยสำคัญ 0.01

โดยที่

NI_t คือ กำไรงวดปัจจุบัน

NI_{t+1} คือ กำไรในงวดถัดไป

SEC_t คือ กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย

FCT_t คือ ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศ

PEN_t คือ ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์ที่บันทึกตามย่อหน้าที่ 93ก ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน

REV_t คือ การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์

ในด้านสหสัมพันธ์ของตัวแปรตามตารางที่ 4 - 7 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุเมตริก สรุปได้ดังนี้

- ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างกำไรงวดปัจจุบันกับกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศ และผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลัก

คณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์ของพนักงาน โดยมีค่าความสัมพันธ์กันเองต่ำมาก คือ 0.307, 0.373, 0.303 ตามลำดับซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.5

- ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง รายการกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายกับ ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศ และผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์ของพนักงาน โดยมีค่าความสัมพันธ์กันเองต่ำมาก คือ 0.238, 0.296 ตามลำดับซึ่งมีค่าต่ำกว่า 0.5

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด ข้างต้นพบว่ามีค่าต่ำมาก คือ มีค่าไม่เกิน 0.5 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรเป็นเพียงการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์กันของตัวแปรที่ผู้วิจัยศึกษาเบื้องต้น เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะนำค่าตัวแปรนี้ไปวิเคราะห์ความถดถอยเชิงซ้อนสำหรับตัวแปรร่วมต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์ความถดถอย

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ของรายการกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4 - 8 ผลทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยตัวแบบที่ 1

$$NI_{t+1} = \beta_0 + \beta_1 NI_t + \epsilon_t \quad (1)$$

Independent Variable	Adjusted R Square	Beta	Sig	Expected Sign
(Constant)	0.605	698,552.3		
NI_t		0.962	0.000*	(+)

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยที่

NI_t คือ กำไรงวดปัจจุบัน

NI_{t+1} คือ กำไรในงวดถัดไป

จากตารางที่ 4 - 8 ผลของข้อมูลทางสถิติแสดงค่าสัมประสิทธิ์ $\beta_1 = 0.962$ pvalue 0.000* ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ากำไรสุทธิงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปและค่าสัมประสิทธิ์ที่ตัดสินใจ (Adj.R²) ของสมการตัวแบบที่ 1 เท่ากับ 60.5% อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำให้ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 4 - 9 ผลทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยตัวแบบที่ 2

$$NI_{t+1} = \beta_0 + \beta_1 NI_t + \beta_2 OCI_t + \epsilon_t \quad (2)$$

Independent Variable	Adjusted R Square	Beta	Sig	Expected Sign
(Constant)	0.668	255,066.6		
NI_t		0.962	0.000*	(+)
OCI_t		2.926	0.000*	(+)

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยที่

NI_t คือ กำไรงวดปัจจุบัน

NI_{t+1} คือ กำไรในงวดถัดไป

OCI_t คือ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบัน

จากตารางที่ 4 - 9 ผลของข้อมูลทางสถิติแสดงค่าสัมประสิทธิ์ $\beta_2 = 2.926$ pvalue 0.000* ระดับความเชื่อมั่น 95% แสดงให้เห็นว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นโดยรวม มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปและค่าสัมประสิทธิ์ที่ตัดสินใจ (Adj.R²) ของสมการตัวแบบที่ 2 เท่ากับ 66.8% อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมากกว่าค่าสัมประสิทธิ์ที่ตัดสินใจ (Adj.R²) ของสมการตัวแบบที่ 1 เท่ากับ 60.5% อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงทำให้ยอมรับสมมติฐาน

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้ยังคาดหวังว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปทั้งในภาพรวม และแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

จากตารางที่ 4 - 9 แสดงข้อมูลแสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

สรุปผลการทดสอบเป็นไปตามการคาดหวังที่กำหนดไว้จากการยอมรับสมมติฐาน H_1 สรุปได้ว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป และค่าความสัมพันธ์ระหว่างรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปมีค่า (Adj. R^2) ที่มากกว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างรายการกำไรสุทธิงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป (Adj. R^2) (66.8% > 60.5%) ระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัย 95%

ตารางที่ 4 - 10 ผลทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยตัวแบบที่ 3

$$NI_{t+1} = \beta_0 + \beta_1 NI_t + \beta_2 SEC_t + \beta_3 FCT_t + \beta_4 PEN_t + \beta_5 REV_t + \epsilon_t \quad (3)$$

Independent Variable	Adjusted R Square	Beta	Sig	Expected Sign
(Constant)	0.809	93,422.197		
NI_t		1.166	0.000*	(+)
SEC_t		2.926	0.000*	(+)
FCT_t	8.101	0.000*	(+)	8.101
PEN_t	-3.392	0.220	(-)	-3.392
REV_t	-0.088	0.815	(-)	-0.088

* ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยที่

NI_t คือ กำไรงวดปัจจุบัน

SEC_t คือ กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย

FCT_t คือ ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่าทางการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศ

PEN_t คือ ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์ที่บันทึกตามย่อหน้าที่ 93ก ของ

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 19 เรื่องผลประโยชน์ของพนักงาน

REV, คือ การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์

จากตารางที่ 4 - 10 พบว่า รายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเฉพาะองค์ประกอบ ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศในงวด ปัจจุบัน *FCT*, มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป 1 ปี (ปี+1) ระดับความเชื่อมั่น 95%

สรุปผลการทดสอบเป็นไปตามการคาดหวังที่กำหนดไว้จากสมมติฐาน H_3 เนื่องจาก ความสัมพันธ์ระหว่างรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเฉพาะองค์ประกอบรายการผลต่างอัตรา แลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบัน *FCT*, มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปแสดงค่า p value 0.000* ระดับความเชื่อมั่นในการ ยอมรับสมมติฐานการวิจัย 95%

โดยผลการทดสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวังที่กำหนดไว้จากสมมติฐาน H_2 , H_4 และ H_5 เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จเฉพาะองค์ประกอบของ ค่า *SEC*, *PEN*, *REV*, แสดงค่า p value 0.255, 0.220 และ 0.815 ตามลำดับ ระดับความเชื่อมั่นใน การยอมรับสมมติฐานการวิจัย 95%

ตารางที่ 4 - 11 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
H_1 : กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นงวดปัจจุบันโดยรวม (OCI) มีความสัมพันธ์กับกำไรในงวดถัดไป	ยอมรับ
H_2 : กำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบัน (SEC) มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป	ปฏิเสธ
H_3 : ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบัน (FCT) มีความสัมพันธ์กับกำไรในงวดถัดไป	ยอมรับ
H_4 : ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน (PEN) มีความสัมพันธ์กับกำไรในงวดถัดไป	ปฏิเสธ
H_5 : การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบัน (REV) มีความสัมพันธ์กับกำไรในงวดถัดไป	ปฏิเสธ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหาคุณค่าของการพยากรณ์จากรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ที่มีต่อกำไรสุทธิในงวดถัดไป ตามทฤษฎีแนวคิดและแรงจูงใจที่ว่ากำไรในอนาคตมีความสัมพันธ์กับกำไรงวดปัจจุบันจึงต้องการเพิ่มรายการกำไรงวดปัจจุบันด้วยกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไป ศึกษาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ในช่วงปี พ.ศ. 2554 - 2555 จำนวน 398 บริษัท ในการศึกษาได้นำข้อมูลมาจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วยงบการเงินประจำปี และจากฐานข้อมูล SET SMART แบ่งเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งสิ้นจำนวน 8 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มสินค้าอุปโภคและบริโภค กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง กลุ่มทรัพยากร กลุ่มบริการและกลุ่มเทคโนโลยี สรุปข้อมูลเชิงพรรณนา พบว่า

1. ค่าเฉลี่ยกำไรในงวดปัจจุบัน 2.48 พันล้านบาท โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีผลกำไรมากที่สุด คือ ทรัพยากร 8.58 พันล้านบาท และรองลงมา คือ ธุรกิจการเงิน 5.45 พันล้านบาท และผลกำไรน้อยที่สุด คือ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร คือ 0.20 พันล้านบาท

2. ค่าเฉลี่ยกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันโดยรวม 0.13 พันล้านบาท โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันโดยรวมมากที่สุด คือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 0.42 พันล้านบาท และรองลงมา คือ ธุรกิจการเงิน 0.31 พันล้านบาท และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันโดยรวมน้อยที่สุด คือ เทคโนโลยี - 0.07 พันล้านบาท

3. ค่าเฉลี่ยกำไรสุทธิในงวดถัดไป 3.08 พันล้านบาท โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกำไรสุทธิในงวดถัดไปมากที่สุด คือ ทรัพยากร 11.71 พันล้านบาท และรองลงมา คือ ธุรกิจการเงิน 7.68 พันล้านบาท และกำไรสุทธิในงวดถัดไปน้อยที่สุด คือ เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 0.14 พันล้านบาท

จากข้อมูลข้างต้น พบว่า เมื่อนำกำไรสุทธิงวดปัจจุบัน 2.48 พันล้านบาท รวมกับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน 0.13 พันล้านบาท ทำให้ได้ผลรวมของกำไรสุทธิกับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบัน 2.61 พันล้านบาท ซึ่งเป็นค่าที่เข้าใกล้กำไรสุทธิในงวดถัดไป 3.08 พันล้านบาท

สำหรับผลการทดสอบเชิงอนุมานของการวิเคราะห์ความถดถอย เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแปรอิสระ และตัวแปรตาม พบว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เมื่อรวมกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จโดยรวมกับกำไรสุทธิในงวดปัจจุบันมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิในงวดถัดไปที่ระดับ 66.8% (Adjusted R^2) ซึ่งจากการเปรียบเทียบกับกำไรสุทธิงวดปัจจุบันมีความสามารถในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของกำไรสุทธิในงวดถัดไปที่ระดับ 60.5% (Adjusted R^2)

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมกับกำไรสุทธิในงวดปัจจุบันช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไปได้สูงขึ้น

เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จงวดปัจจุบันในแต่ละองค์ประกอบกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป จากการศึกษ พบว่า มีเพียงรายการผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศงวดปัจจุบัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรสุทธิในงวดถัดไปที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งองค์ประกอบอื่นของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จคือรายการกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป แต่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และรายการผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน และรายการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชิงลบกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป แต่ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้ในครั้งนี้อาจสรุปได้ว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันโดยรวมมีคุณค่าที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไปจากผลการทดสอบของผู้วิจัย พบว่า กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันรวมกับกำไรสุทธิในงวดปัจจุบัน มีความสามารถในการอธิบาย กำไรสุทธิในงวดถัดไป 66.8% ซึ่งเป็นค่าที่มากกว่าค่าความสามารถในการอธิบายกำไรสุทธิในงวดถัดไปของกำไรสุทธิงวดปัจจุบัน 60.5% และในแต่ละองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นมีเพียงรายการผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป ซึ่งผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้นสอดคล้องตามผลงานวิจัยของ Jong-Hag (2007) ที่พบว่า ค่าความสัมพันธ์ของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป คือ 51%

ซึ่งมากกว่าค่าความสัมพันธ์ของกำไรงวดปัจจุบันกับกำไรสุทธิในงวดถัดไป คือ 49% จึงสรุปได้ว่ากำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จช่วยเพิ่มความสามารถในการพยากรณ์กำไรสุทธิในงวดถัดไป และรายการผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนจากการแปลงค่างบการเงินจากการดำเนินงานในต่างประเทศ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ มีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไป

อย่างไรก็ดีผลการทดสอบความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างรายการกำไรสุทธิในงวดถัดไปกับกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในงวดปัจจุบันในแต่ละองค์ประกอบอื่น คือ รายการกำไร (ขาดทุน) ที่ยังไม่เกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขายงวดปัจจุบัน ผลกำไรและขาดทุนจากการประมาณการตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามโครงการผลประโยชน์พนักงานงวดปัจจุบัน และเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์งวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์ในทิศทางที่คาดหวังไว้กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย เนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากปีที่ใช้ในการทดสอบไม่เหมาะสม เพราะรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จแต่ละองค์ประกอบไม่ได้มีการรับรู้เป็นกำไรขาดทุนในงบการเงินด้วยระยะเวลาเพียงหนึ่งปี แต่อาจมีการรับรู้กำไรขาดทุนในอนาคตมากกว่า 1 ปี ซึ่งงานวิจัยนี้ไม่ได้ครอบคลุมถึงระยะเวลาที่เกินกว่าหนึ่งปี ทำให้ไม่สามารถสรุปผลความสัมพันธ์ของกำไรสุทธิในงวดถัดไปกับรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในแต่ละองค์ประกอบ

2. จำนวนตัวอย่างที่ใช้ทดสอบน้อยเกินไป ซึ่งเป็นตัวอย่างที่เก็บในช่วงปี 2554 - 2555 เท่านั้น เนื่องจากมีการประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 เรื่องการนำเสนองบการเงินปรับปรุง 2552 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2554

ข้อเสนอแนะในการศึกษารังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินทำให้ทราบว่ากำไรเบ็ดเสร็จโดยรวมงวดปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับกำไรสุทธิในงวดถัดไปซึ่งส่งผลให้ผู้ใช้งบการเงินเลือกรายการทางการเงินเพื่อใช้ในการวิเคราะห์รายงานทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และตระหนักถึงการนำข้อมูลในรายงานทางการเงินไปใช้ ดังนั้นผู้ใช้งบการเงินควรมีความระมัดระวังในการนำข้อมูลตัวเลขในงบการเงินไปใช้

2. ประโยชน์ต่อนักวิชาการ และคณะกรรมการสภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อแสดงผลกระทบต่อผู้ใช้งบการเงิน หลังจากการประกาศใช้ประกาศใช้มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 1 เรื่องการนำเสนอของบการเงินปรับปรุง 2552 ทำให้การเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินมีความโปร่งใส จากการแสดงข้อมูลรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งทำให้นักลงทุน และผู้ใช้งบการเงินได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. จากการเปิดเผยข้อมูลจากการประกาศมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 ปรับปรุง 2555 มีผลต่อผลตอบแทนเกินปกติจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
2. ช่วงเวลาในการทดสอบหากมีข้อจำกัดในเรื่องของข้อมูลน้อยควรจะขยายช่วงเวลากการทดสอบให้เพิ่มขึ้นหรือทดสอบในช่วงเวลาอื่น

บรรณานุกรม

- กนกพร นาคทับที. (2543). ความสามารถในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ระหว่างรายได้อำไรทางบัญชี และกระแสเงินสด: การศึกษาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- นันทิยา พรหมทอง. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างรายการกำไรขาดทุนที่ต้องรับรู้โดยตรงไปยังส่วน ของเจ้าของและอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นุชนารถ ละเอียดชนะกิจ. (2547). ความสามารถในการอธิบายผลตอบแทนจากการลงทุนระหว่าง กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและกำไรขาดทุนจากการดำเนินงาน กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ภาคนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประภากร โจษอบงาม. (2553). รูปแบบการนำเสนองบกำไรขาดทุน ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการนำเสนองบกำไรขาดทุน: กรณีศึกษาบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานนิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริพร สุพิทยากุล. (2547). การใช้ตัวแบบ ของ Fairfield and Yohn เพื่อพยากรณ์ความสามารถใน การทำกำไร ดำเนินงาน: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์. (2552). มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่องการนำเสนองบการเงิน. กรุงเทพฯ: สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Ball, R. & Brown, P. (1968). An empirical evaluation of accounting income numbers. *Journal of Accounting Research*, 6 (2), 159 - 178.
- Beaver, W. H. (1968). The information content of annual earnings announcements. *Journal of Accounting Research*, 6 (Supplement), 67 - 92.
- Biddle, G. & Choi, J. (2006). Is comprehensive income irrelevant? *Journal of Contemporary Accounting and Economics*, 2 (1), 1 - 32.

- Brown, J. D. & Rozeff, M. S. (1978). The superiority of analyst forecasts as measures of expectations: Evidence from earnings. *Journal of Finance*, 1, 13.
- Collins, D. W., Maydew, E. L., & Weiss, I. S. (1997). Changes in the value-relevance of earnings and book values over the past forty years. *Journal of Accounting and Economics*, 24, 39 - 67.
- Dhaliwal, D., Subramayam, K. R. & Trezevant, R. (1999). Is comprehensive income superior to net income as a measure of firm performance. *Journal of Accounting and Economics*, 79, 43.
- Fama, E. F. & French, K. R. (1995). Size and book-to-market factors in earnings and returns. *Journal of Finance*, (March), 131 - 155.
- Hirst, D. E. & Hopkins, P. E. (1998). Comprehensive income reporting and analysis' valuation Judgment. *Journal of Accounting Research*, 36, 47 - 55.
- Jong-Hag, C. (2007). Comprehensive income, future earnings, and market mispricing. *Research Collection School of Accountancy*, 15, 17
- Keim, D. B. (1990). A new look at the effects of firm size and E/P ratio on stock returns. *Financial Analysis Journal*, (March/ April) 56 - 67.
- Landsman, W. R. & Maydew, E. L. (2002). Has the information content of quarterly earnings announcements declined in the past three decades. *Journal of Accounting Research*, 40, 797 - 808.
- Kim, L. & Thomas, L. (2000). The Ohlson model: Contribution to valuation theory, limitations, and empirical applications. Sauder School of Business Working Paper. Retrieved from <http://ssrn.com/abstract=210948>, 35 - 29.
- Maines, L. A. & McDaniel, L. S. (2000.) Effects of comprehensive-income characteristics on nonprofessional investors' judgments: The role of financial statement presentation format. *The Accounting Review*, 75 (2), 177 - 204.
- Ohlson, J. A. (1995). Earnings, book values, and dividends in equity valuation. *Contemporary Accounting Research*, 11, 661 - 687.
- Financial Accounting Standards Board. (1997). *Statement of financial accounting standards No. 130*. Norwalk: FASB.